

HULP & RECHT

na seksueel misbruik
in pastorale relaties

TAC

Secretariaat:
Postbus 13049
3507 LA Utrecht.

Tel. 030 - 2334244

1996 T607

Persoonlijk

De Hoogeerwaarde Heer Pater

Utrecht, 23 februari 1997.

Hoogeerwaarde Heer,

Hierbij ontvangt u het advies van de TAC in de zaak (96/07), in de procedure bij klachten van seksueel misbruik in pastorale relaties. Dit advies bereikt u - met zijn eindadvies - via gedelegeerde Ign. Dekkers C.Ss.R.

1. **Inleiding**

De Toetsings- en Advies Commissie inzake klachten van seksueel misbruik in pastorale relaties (TAC) nam kennis van het door de bisschoppelijk gedelegeerde Pater Ign. Dekkers opgemaakte rapport inzake de klacht die is ingediend door Mevrouw wonende
tegen
wonende

Bij de bespreking van deze klacht in de TAC op 23 januari 1997 was conform artikel 5.1. van de procedure namens uw orde aanwezig Pater A. van Santvoort m.s.c. Pater Van Santvoort was in het bezit van de rapportage van de gedelegeerde.

2. **Hetgeen wordt gevorderd**

Door klaagster wordt in het klaagschrift van 9 augustus 1996 gevorderd:
Erkenning van het seksueel misbruik door eenmalige betaling van een symbolische genoegdoening ter hoogte van fl. 5.000,--.

3. **De procedure en de ontvankelijkheid**

Klaagster wendde zich tot juridisch adviseur Meyers. In overleg met hem kwam zij tot de klacht van 9 augustus 1996. De klacht werd gezonden aan gedelegeerde Pater Ign. Dekkers die op 3 september 1996 te Nijmegen een gesprek had met klaagster. Van dit gesprek werd een schriftelijk verslag gemaakt, waarop zij in een brief van 6 september

1996 enkele correcties aanbracht. Vervolgens had de gedelegeerde op 2 oktober 1996 een gesprek met de aangeklaagde. Ook hiervan werd een schriftelijk verslag gemaakt. Desgevraagd reageerde schriftelijk op de brief van klaagster van 24 juli 1996 aan juridisch adviseur Meijers, waarin zij haar klacht uiteenzette. Naar aanleiding van de reactie van aangeklaagde sprak de gedelegeerde op 30 oktober 1996 nogmaals met klaagster. Van dit gesprek werd eveneens een schriftelijk verslag gemaakt. Hierop reageerde klaagster met een ongedateerde brief die de gedelegeerde op 4 november 1996 bereikte. Hierop werd door aangeklaagde gereageerd bij brief van 11 november 1996.

Tenslotte zond de gedelegeerde zijn rapportage met zijn bevindingen over de klacht op 24 november 1996 aan de TAC, die op 23 januari 1997 bijeen kwam ter toetsing en advisering.

De TAC heeft, voorzover zij dit heeft kunnen nagaan, vastgesteld:
Dat de desbetreffende procedureregels door de gedelegeerde zorgvuldig zijn gevolgd.
Dat van een beletsel voor de ontvankelijkheid van de klacht niet is gebleken.

4. **De feiten**

Aangeklaagde had volgens het klaagschrift in de periode 1970 - 1972 een pastoraal-therapeutische relatie met klaagster. Deze relatie ontstond toen klaagster weer contact met aangeklaagde zocht, omdat deze een voormalige vriend was van haar ex-echtgenoot en klaagster. Binnen deze - volgens aangeklaagde therapeutische - relatie vonden seksuele contacten plaats.

Aangeklaagde is op zijn verzoek sinds 1961 ontslagen van pastorale taken om zich aan psychotherapeutisch werk te wijden. Wel bleef hij voorgaan in de Eucharistie en had hij vandaar uit pastorale contacten.

5. **De beoordeling door de gedelegeerde**

De gedelegeerde acht seksueel misbruik in een pastorale relatie niet bewezen. Een psychotherapeutische- is een andere dan een pastorale relatie, waarbij hij aantekent dat dit onderscheid voor een leek minder waarneembaar is.

De gedelegeerde stelt dat ook in een psychotherapeutische relatie beroepscodes gelden. Aangeklaagde verwijst terzake naar hetgeen in de jaren zeventig in psychotherapeutische kringen aan opvattingen en praktijken gangbaar was.

Meer in het algemeen acht de gedelegeerde (onder verwijzing naar Canon 139 par. 2 CIC/1917) het van belang dat priesters die een psychotherapeutische praktijk uitoefenen een voor cliënten duidelijk herkenbare afbakening aanbrengen tussen hun pastoraal en hun psychotherapeutisch handelen.

6. **De beoordeling door de TAC**

De TAC kan op grond van de stukken niet spreken van seksueel misbruik in de zin van artikel 1.1. van de Regeling.

De zaak heeft verschillende aspecten:

- er lijkt geen sprake te zijn geweest van een pastorale-, maar van een therapeutische relatie, voortkomend uit een vriendschapsrelatie;
- voorzover er wel sprake zou zijn geweest van een pastorale relatie dan acht de TAC overtreding van artikel 1.1. in de zin dat aangeklaagde zich heeft schuldig gemaakt aan gedragingen die het welzijn van klaagster in haar lichamelijke, psychische en geestelij

ke integriteit ondergeschikt hebben gemaakt aan de bevrediging van zijn (seksuele) behoefte niet aannemelijk;

De TAC is overigens van mening dat - hoewel de professionele houding van de aangeklaagde als psychotherapeut hier niet ter beoordeling staat - aangeklaagde in zijn verweer weinig respect voor klaagster toont.

7. Advies TAC

Gelet op het bovenstaande is de TAC van oordeel dat in casu niet van seksueel misbruik in de zin van de procedure kan worden gesproken, en onthoudt de TAC zich van het geven van adviezen.

Uw reactie over de afhandeling van deze zaak ziet de TAC met belangstelling tegemoet.

In het vertrouwen u hiermee van dienst te zijn en onder dankzegging voor uw medewerking,

met vriendelijke groet en de meeste hoogachting,

Mr. G.J.M. Corstens,
voorzitter

Mw. T.A.J.M. Elle,
ambtelijk secretaris